

507

Δημοσίευση διαθήκης

φ. 276^r

/ Φ 286

/ [+] 1685/ 'Απριλίου 28/ κατὰ τὸ παλαιόν. Ἐπειδὴ καὶ ὁ μακαρίτης πρεβόστρος πρὲ / Φραντζέσκος Λορδᾶς νὰ ἐμίσεψε ἀπὲ δῶ ἀπὲ τὴ Ναξία ἀπὲ τὸν ἀπερασμένον Φλεβάριο / εἰς τὲς δύον του ἥγου στὶς 2/ διὰ νὰ πάγην εἰς τὴν ἀρμάδα τοῦ καπετάν Γγενεράλε διὰ λίτες ὁ / ποὺ εἶχε νὰ κάμη μοῦ ἔφησεν ἐναν τεστανμέντον βουλωμένο καὶ ἔγραψεν ἡ ἀπάνω γραφήν / του ὅτιν ἀν τοῦ τύχην θάνατος νὰ τὸ βάλω εἰς τὴν καντζηλλαρία μου καὶ νὰ τὸ φανερώσων εἰς τοὺς / κληρονόμους του καὶ εἰς τοῦ ἀρχιερέαν τος. Λοιπὸν σήμερον ὅπου ἔχει ὁ ἄνωθεν μῆνας 28/ ἥρ / θε νόβα πὼς ἐπύθανε εἰς τὶς Κορφοὺς καὶ εἰς τοῦτον ἥρθεν ὁ ἀφέντης Τζωρτζετάκης Μπα / ρόντζης καὶ ἀφέντης Τζάνας Γρίσπος ἀπεσταλμένοι ἀπὲ τὸν ἀδελφόν του τὸ Φιλιππάκην Λορ / δᾶς καὶ ἔξεβούλωταιν τὸν κατ' ἥβαλά τον εἰς τὴ μάννα τῆς καντζηλλαρίας μας καθὼς εἶχεν ὁρ / διητέο μακαρίτης καὶ ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ ψυχαράκιν του εἰς τὴν ἀγία παράδεισον καὶ εἰς κατούς του / Αβραάμ "Μεφρούλαν τοι χαί εἰς τὸ ἴδιο ντεσταμέντον καὶ ἐπόγραψε καὶ ἔδιαγειρώς τος ὁ ἀφέντης / Μπαρόντζης καὶ ἀφέντης Γρίσπος εἰς πίστωσιν κάθε χαῖροῦ. —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα τὴν μπαρόύσαν ἐνθύμησιν. —

508

Πληρεξουσιότης

φ. 276^{r-v}

/ 'Εβγαλμένη ἀπὸ Χρουσάκη καὶ πάλι ἀπὸ Μαργαρίτα τὴν ἀδελφή της.

/ + 1685/ 'Απριλίου 30./ 'Ἐπειδὴ καὶ ἡ κερὰ Μαρία τῆς Μπιζοπούλας καὶ γυνὴ ποτὲ Τζαμαρία Μπαλτῆ / καὶ νὰ θέλῃ νὰ μισέψην διὰ τὴν Σμύρνη καὶ παίρνει καὶ τὸ παιδί τζην τὸ Γεωργάκην τὸ ἔχειν μὲ τὸν μακα / ρίτην τὸν ἄνδραν τῆς τὸν ἄνωθεν τὸν ποτὲ Τζαμαρία ἡ ὁποία κερὰ Μαρία ἀφήνει ἐπίτρο / πόν της ώς τὸ ἴδιόν της κορμὶ τὸν ἀφέντην Χρουσῆν Γιουστινιάνο στὸ σπίτιν της καὶ εἰς τὰ πράματά / τζην ἥγου στὴν κοπριὰ ποῦναι κοντὰ εἰς τὸ σπίτιν καὶ εἶναι σπαρμένη σιτάριν νὰ πάρῃ τὴν μπάρτην τζη / ἐκεῖνο ὁποὺ τῆς κίζειν. 'Ακόμη καὶ εἰς ἐνα κομμάτιν λιογυράκιν στ' 'Αργιά μέσαν στὰ Κουρούνια καὶ εἰς τ' 'Ασφεν / τάμου ἐνα κομμάτιν χωράφιν.

’Ακόμη και ἔνα κομμάτιν ἀμπέλι ξαμπελισμένον ἥγου χωράφιν στὸν / Κάραβον.
 ’Ακόμη και ἔνα τετάρτιν χωράφιν στὸ Δαμαριώνα στὴν Μπελεκίδα και κάνει τον ὁ
 Μαθαῖος / τῆς Δρακούλας και εἶναι σπαρμένο κριθάριν και χρεωστεῖν τη τοῦ Για-
 χαρᾶ δύο πινάκια και νὰ τοῦ τὸ δῶ / σην. ’Ακόμη ἔχειν και ἔνα κομμάτιν χωράφιν
 στὸ Λαρυάκην και ἔχει τον μὲ τὸν ἀδελφόν της και ἄλλο στὴ Ξερο / πηγὴν και ἔχει
 τον μὲ τὴν ἀδελφήν της τὴν Μαργαρίτα. ’Ακόμην και ἄλλο κομμάτιν χωράφιν στὸ
 Δέμα στὰ / Πρινάρια και αὐτὸν μὲ τὴν ἀδελφήν της τὴν Μαργαρίτα. ’Ακόμη και
 ἔνα τετάρτιν ἀμπέλι εἰς τὰ Βα / θειὰ ’Αχτιά στὸ μέρος Αργιῶν ἐντριτεμένον και
 ἔχει τον μὲ τὴν ἀδελφήν της τὴ Λιανὴ τὸν τριτεύει / ὁ Τζανάκης Γρίσπος. ”Οθεν
 λέγειν πὼς τῆς κρατεῖν ἡ Μαργαρίτα ἡ ἀδελφήν της ποὺ τῆς τὰ ἔφησεν / δύο χαρ-
 νιὰ και νὰ τὰ πάρην ὁ ἄνωθέν της ἐπίτροπος. ’Ακόμη ἔφησεν και τῆς Μαρκέττας
 τοῦ Κρητικοῦ ἐ / να πάπλωμα πολίτικον και ἔνα σεντόνι και νὰ τὰ πάρην και αὐτὰν
 ὁ ἄνωθεν πίτροπος. ’Ακόμη και στῆς / ’Ερήνης τῆς γυνῆς μισέρο Μάρκου Μπάλιου
 μιὰ σιδεροστιὰ και ἔνα λύχνο διπλὸν και νὰ τὰ πάρην και / αὐτὰ ὁ πίτροπός της ὁ
 ἄνωθε. ’Ακόμη ἔχειν και μέσαν στὸ μαγαζεῖον στὸ σπίτιν της πιθάρια / ἐφτὰ
 ὅλα γερὰ τοῦ κρασιοῦ. ’Ακόμα και τρεῖς κασέλες και μία ροδέλα κι’ ἔνα σκαμνὸν
 και δύο καρέγλες και / μία κρεβρατκούσα μὲ δύο γιτένια και δύο ἄντια και πέταχο
 και ὅλα τὰ τρία κατάχρεια τὰ δύοις ματα τα / ἔχειν ἡ ἀδελφὴν της ἡ Μαργαρίτα.
 ’Ακόμην και ἔνα χερόμυλον κρατεῖ τὴν και ὁ Πολύνης τοῦ Κατζούλη ἔνα τραχ / πεζο-
 μάντηλο και κρατεῖ τὸν πὼς δὲν ἐπῆρε νὰ σπείρη. ’Ακόμη κρατεῖ τζην και ὁ Στρού-
 βαλῆς ἄλλο ἔνα ταβλομάν / τηλον και αὐτὸς πὼς δὲν ἐπῆρε νὰ σπείρη. ’Ακόμη και
 μία σκάφην και ἔχει την ἡ ἀδελφήν της ἡ Μαργαρί / τα. ’Ακόμα λέγειν πὼς ἔχειν
 μέσαν εἰς τὴν κασέλαν της μία φορεσιὰ ροῦχα μεταξωντὰ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός / της
 και ἔνα γιλέκιν μεγάλον μπουκασένο και ἐφτὰ πέτζια τῆς κουρτούνας μπουρδινὰ
 και δύο πουκάμισαν ἀν / τρίκια και ἔνα φουστάνι μπουκασένιο στόντα. ”Ολα τὰ
 ἄνωθεν τὰ ἀφήνει τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην Χρουσάκην νὰ / τὰ λάβη εἰς τὰ γέρια του νὰ
 τὰ κρατῇ ως ἐπίτροπός της ως τὸ ἔδιόν της κορμὶν νὰ τάχην και νὰ τὰ κουμαντά-
 / ρην ἔως ὅλη της ὀρδινία και διὰ τὸ ἀληθὲς βάζουν και ἀξιόπιστους μάρτυρες.
 ’Ακόμα λέγειν πὼς τὰ ροῦχα / δύοις ἡρῆκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄνδρας της ὁ ποτὲ Τζα-
 μαρία τοῦ εἰρημένου ἀφέντην Χουρσ[ίνου] / ως ἐπίτροπόν του τὰ ἔλαβε εἰς τὰς
 χεῖρας της ἡ αὐτὴν συνβία του ἡ κερά Μαρία ὅλα διὰ νὰ / μὴν κατελύουνται ἀπὸ
 μαμούνι και λέγειν ἀτήν της πὼς τὰ ἐπούλησεν διὰ κυβέρνησιν τοῦ παιδιοῦν / της
 εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν. — —

/ — ’Ιωακείμ ιερομόναχος Πολυκρέτη μάρτυρας ως ἄνωθε — —

/ — ’Ιωάννης Καρατζιᾶς μάρτυρας τὰ ἄνωθε

/ — Μανώλης Λιβάχης μάρτυρας τὰ ἄνωθε.

/ — ’Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

